

İŞTE TKP'NİN ÇÖZÜMÜ

#9

DIŞ POLİTİKA

İŞTE TKP'NİN ÇÖZÜMÜ

9- DIŞ POLİTİKA

2023 YENİDEN:

EGEMENLİK VE HALKLARIN DOSTLUĞUNU

ÖNCELEYEN BİR DIŞ POLİTİKA İÇİN

Türkiye Cumhuriyeti'nin yüz yıllık tarihi boyunca dış politikaya, egemen sınıf olan sermaye sınıfının döneme göre farklılaşan çıkarları damgasını vurmuştur. Cumhuriyet'in kurulması ile birlikte ulusal sınırların güçlü emperyalist ülkelere karşı nasıl korunacağı temel mesele olarak gözük-mektedir. Diğer yandan, kuruluşundan itibaren yüzünü "batıya" dönen Türkiye Cumhuriyeti başta İngiltere olmak üzere emperyalist ülkelerle pragmatik bir şekilde ilişki geliştirdi ve bir süre sonra İngiltere, ABD ve diğer emperyalist güçlere Türkiye'nin bağımlı hale gelmesi söz konusu oldu.

Diğer yandan, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunu karşılayan 1917 Ekim Devrimi ise büyük bir şans anlamına gelmişti. Anadolu'daki isyancı hükü-meti dünyada ilk tanıyan, dostluk elini uzatan, Kurtuluş Savaşı'na ve son-rasında Cumhuriyet'in kuruluşuna katkı veren Sovyetler Birliği'ydi. Buna karşılık Sovyetler Birliği ile kalıcı bir dostluk, sermaye sınıfının doğasına aykırıydı. Bu anlamda Cumhuriyet'in 1990'lara kadar dış politikasını belir-leyen esas unsurun sosyalizm korkusu olduğu söylenebilir. Türkiye dış siyaseti on yıllar boyunca bu ilk dostuna ihanet üzerine inşa edildi. Tür-kiye sermaye sınıfı Kore Savaşı'na komünistlere karşı savaşmak üzere

asker yollamayı, bir karşıdevrim örgütü olarak kurulan NATO'ya dâhil olmayı tercih etti. Türkiye toprakları NATO ve ABD askeri üsleri ile doldu ve komşu halklara dönük canice operasyonların suçuna ortak olundu. ABD'ye ait nükleer silahların Türkiye'ye konuşlandırılması emekçi halkımızı bir nükleer saldırının hedefi haline getirdi.

Avrupa Birliği (AB)'ne dâhil olmak ise uzun süre Türkiye sermayesinin temel bir hedefi olarak kaldı, AB'nin Almanya ve Fransa tekellerinin merkezinde durduğu emperyalist bir oluşum olduğu halkımızdan gizlendi. Türkiye belki AB'ye giremedi ancak Gümrük Birliği Anlaşması ile Avrupa sermayesine bağımlı hale geldi.

2000'li yıllar ile birlikte, Türkiye sermayesi kendi ölçeğinde ama oldukça kötü huylu, yayılmacı bir politika geliştirdi. Ortadoğu, Afrika, Eski Sovyet coğrafyası ve Balkanlar başta olmak üzere, yoksul halkların emek sömürsü ve egemenlik haklarının ihlali anlamına gelecek birçok adım attı, inşaat ve altyapı, maden, tarım gibi sektörlerde yatırımlar gerçekleştirildi. Böylesi bir sermaye ihracının, o ülkeler üzerindeki siyasi nüfuzun AKP lehine artması gibi bir sonucu olması kaçınılmazdı. Dünya çapında emekçi halkların sınıf bilinci gerilerken, milliyetçi ve dinci ideolojiler buralara yerleşmekte fazlasıyla kullanıldı.

Bugün AKP belli bir ilkeler bütününe dayanmayan, gündelik manevralarla ilerleyen, faydacı ve yayılmacı bir dış politika yürütmektedir ve bu "politikasızlık politikasında" oldukça başarılıdır.

Bu politikanın bir unsuru da, kendine bağlı ve uluslararası düzeyde kullandığı kiralık şeriatçı askerlerden oluşan bir orduyu besler hale gelmek oldu. Söz konusu cihatçı yapılanmalar eliyle Orta Doğu ve Afrika ülkelerinde iç savaşların tarafı haline gelindi.

AKP'nin son yıllarda gösterdiği, zaman zaman ABD'den görece bağımsız davranma eğilimi ise genel doğrultuyu değiştirmemektedir. İktidar, değişen güç dengelerinde emperyalist güçlerle her türlü kirli ilişkinin parçası olmaktadır.

Ancak, bir uçtan bir uca salınan ve emperyalist sistemin içindeki güç

boşluklarından yararlanmaya çalışan dış politika hamlelerinin tamamının sonucu halkların sermaye diktatörlüğü adına daha fazla kayıp vermesi olmuştur. Ülke içinde sürekli bir savaş tehdidi, güvensizlik, milliyetçilik ve yabancı düşmanlığı; ülke dışında ise başta komşu ülkeler olmak üzere birçok ülkenin toprak bütünlüğü ve egemenlik haklarının ihlali söz konusudur.

Son olarak Ukrayna'da sürmekte olan savaş sırasında üstlenilen sözde "arabulucu" rolün de barışa değil, tamamen iktidarın ve ortağı sermaye sınıfının geniş çaplı çıkarlarının korunmasına hizmet ettiği açıktır. AKP savaşın her iki tarafı ile, sermaye sınıfının kârlarını korumak ve bu yolla iktidarını uzatmak adına silah, enerji, tarım vb. alanlarda bir pazarlığı sürdürmektedir.

Kapitalist düzenin dünyaya yığıdığı sorunların, ekonomik çöküşlerden iklim krizine, kuraklıktan topyekûn savaş tehlikesine kadar insanlığı bir uçurumun eşiğine bıraktığı görülüyor. Bu koşullarda iyimserlik üreten tek olgu, emperyalizm çağının aynı zamanda sosyalizme geçiş çağı olmasıdır.

SOSYALİST CUMHURİYET'İN DIŞ POLİTİKASI

NATO'YU VE EMPERYALİST GÜÇLERİ

SINIR DIŞI EDECEĞİZ

Türkiye emekçileri iktidara geldiğinde NATO'dan çıkılacağını ve ABD askeri üslerinin kapatılacağını uzun süredir söylüyoruz.

Sosyalist devrim sadece sermayeyi koruyan gerici güçleri değil onun iç içe geçtiği NATO'yu da Türkiye'de yenmek demektir. Dolayısıyla Türkiye'ye sosyalist bir iktidarın gelmesi NATO'nun Türkiye'de bitirilmesi anlamına gelecektir.

Diplomatik dokunulmazlığı olanlar dışında emperyalizme bağlı askeri karargâh ve üslerdeki asker ve sivil bütün personel 24 saat içinde sınır dışı edilecek. İçlerinde Türkiye ve dünya emekçi halklarına karşı suç işle-

miş olanlar varsa bunlar gözaltına alınarak yargılanacak.

NATO'ya ait taktik nükleer silahlar, NATO ile ilişkilerin kesilmesi ile birlikte kullanılmaz hale getirilecek, egemenlik ve bağımsızlığımızın önünde engel teşkil eden bu tür askeri mühimmat uzmanlarımız tarafından imha edilecek. ABD'ye veya herhangi bir emperyalist güce ait herhangi bir silah Türkiye'de barınamayacak.

HİÇBİR KAPİTALİST ÜLKENİN MÜTTEFİKİ

OLMAYACAĞIZ ANCAK SOSYALİST TÜRKİYE'Yİ

TANIYAN ÜLKELERLE DİPLOMATİK İLİŞKİ KURACAĞIZ

Sosyalist Türkiye hiçbir kapitalist ülke ile diğer ülkelere karşı müttefiklik ilişkisi kurmayacak. Ancak Türkiye'nin dış ticarete, saldırmazlık politikalarına, su, enerji ve ticaret yollarının ortak kullanımına ihtiyacı olacağı açıktır.

Bu ihtiyacı karşılamak adına, özellikle komşu ülkelerle sınırları garanti altına alan, akarsular, denizler ve enerji paylaşımlarını adil bir şekilde çözen anlaşmalar gerçekleştirilmeye çalışılacak.

Sosyalist Cumhuriyetimizi tanıyan bütün ülkelerle diplomatik ilişki kurulacak ve bu ülkelerde elçilikler açılacak

Sosyalist devrime sahip çıkan, yurtsever olduğu kadar enternasyonalist olan yeni bir hariciyecî kuşağı yetiştirilecek.

SOSYALİST TÜRKİYE YAYILMACI

ÖZELLİK GÖSTERMEYECEK

Sosyalist Türkiye Cumhuriyeti hiçbir ülkeden toprak kazanmak, hammadde kaynaklarına el koymak, haksız bir ticari kazanç elde etmek, borç batağına sürüklemek gibi uluslararası sömürü araçlarını kullanmak üzere hareket etmeyecek.

Devrimden önce emperyalist ülkelerle diğer halkların kaynaklarını pay-

laşmak üzere yapılmış bütün gizli anlaşmalar dünya halklarına deşifre edilecek.

Balkanlar'da, Afrika'da emperyalist barışın ürünü olan bütün anlaşmalardan çekileceğiz ve bu bölgelerdeki askerlerimiz yurda geri dönecekler. Türkiye'nin son yıllarındaki sermaye sınıfının yayılmacı amaçlarının sonucu olarak Libya, Somali, Katar, Azerbaycan gibi ülkelerde bulunduruğu askerler geri çekilecek.

Suriye'nin toprak bütünlüğü desteklenecek, askeri birlikler geri çekilecek, ÖSO ve diğer kiralık ordular dağıtılacak, İdlib şeriatçılardan temizlenirken Türkiye sınırı sağlam bir şekilde korunacak, Suriye'nin içişlerine karışılmayacak.

Askeri birliklerimiz Irak'tan çekilecek, Irak'ın toprak bütünlüğüne saygı duyulacaktır.

Türkiye'nin komşularına dönük yayılmacı politikalarına son vermesi Türkiye'nin delik deşik olmuş sınır güvenliğini de onaracak, sınırlardan insan kaçakçılığı, uyuşturucu ticareti sermaye hareketi içinde normalleşmiş konulara kesinlikle taviz verilmeyecek.

KIBRIS'IN GELECEĞİ KIBRIS HALKI

TARAFINDAN BELİRLENECEK

1974'te Yunanistan'daki askeri cunta eliyle Kıbrıs'ta gerçekleştirilen faşist darbe ve akabinde Türkiye tarafından gerçekleştirilen ve bir işgalle sonlanan müdahale adanın bugünkü durumunu şekillendirmiştir. Oysa Kıbrıs halkı üzerinde Türkiye ve Yunanistan'ın herhangi bir tasarrufu olamaz. Kıbrıs'ta bulunan Türkiye askerleri geri çekilecektir. Kıbrıslı Türklerin ve Rumların kendi iradeleri ile Kıbrıs'ın geleceğini belirlemesine saygı duyulacaktır. Eđer adada emperyalizme ait üslerin kaldırılması, AB'ye bağımlılığın sonlandırılması ve sosyalist bir Kıbrıs için mücadele eden işçi sınıfı siyaseti belirli mevzileri elde etmişse etnik kimliğinden bağımsız olarak onlarla siyasi bağımızı güçlendireceğiz.

DOĞU AKDENİZ'DE BULUNAN KAYNAKLAR PİYASA MEKANİZMALARI DIŞINDA DEĞERLENDİRİLECEK

Doğu Akdeniz'de bir süredir gerilim kaynağı olan doğalgaz ve petrolün aslında enerji tekelleri arasında bir paylaşım kavgasının konusu olduğunu, münhasır ekonomik alanların kaynakları enerji tekellerine komisyon karşılığı dağıtmanın aracı olduğunu biliyoruz. Sosyalist Türkiye enerji paylaşımında enerji tekellerini meşru görmeyen bir yol izleyecek. Enerji kaynakları Doğu Akdeniz'e kıyısı olan ülkelerin halkları tarafından adil ve doğal hayatın korunmasına öncelik verecek şekilde paylaşılmalıdır. Ayrıca denizin derinlerinden çıkartılan fosil yakıtların nasıl değerlendirileceğine bilimsel çalışmalar ışığında karar verilecektir. Örneğin, Akdeniz'in ekolojisine önemli zararlar verecekse orada öylece kalması daha iyi olacaktır.

YUNANİSTAN'A DÖNÜK, EGE'NİN İKİ YAKASINDA EGEMEN SINIFLARIN EKMEĞİNE YAĞ SÜREN KIŞKIRTMALARA SON VERİLECEK

Türkiye ile benzer bir zamanda Yunanistan'da işçi sınıfının iktidara gelmesi şaşılacak bir olay değil, aksine köklerini tarihten alan karşılıklı dayanışma ve dostluğun eseri olacaktır. Türkiye işçi sınıfı tarafından büyük bir coşkuyla karşılanacak böylesi bir durum Ege'nin tarihte görülmedik şekilde bir dostluk denizine dönüşmesini mümkün kılacaktır.

Ancak diğer bir olasılık sosyalist Türkiye'nin bir süre daha kapitalist Yunanistan ile baş başa kalmasıdır. Bu durumda emperyalist güçlerin Yunanistan üzerinden bir provokasyona girişmesine izin verilmeyecek. Milliyetçi kışkırtmalara izin verilmeyeceği gibi, Sosyalist Türkiye ülkeye yakın adaların silahlandırılmasına karşı çıkacak, Ege Denizi'nin özellikleri nedeniyle Yunanistan sermayesinin karasularını 12 mile çevirme fırsatçılığı kabul edilmeyecek.

KARADENİZ VE BOĞAZLAR'DA SOSYALİST TÜRKİYE'NİN GÜVENLİĞİ ÖNCELİKLİ OLACAK

Sosyalist iktidarımız Karadeniz'in güvenli ve emperyalist müdahalelerden uzak bir deniz olmasını ilke olarak benimseyecek, ayrıca Karadeniz'in ekolojik olarak korunması için kıyısı olan ülkelerle yapıcı görüşmeler gerçekleştirecek.

Boğazların barış içinde yönetilebilmesi için Montrö önemli bir referanstır. Montrö Sözleşmesi barış ve sosyalist Türkiye'nin güvenliğine ve egemenlik haklarına öncelik verilecek şekilde korunacaktır.

ORTADOĞU'DA EMEKÇİ HALKLARLA DAYANIŞMA SÜRDÜRÜLECEK

Türkiye sermaye sınıfı son yetmiş yılın dünyada yaşanan en acı olaylardan biri olan Filistin sorununa da ilkesiz yaklaşmış, ABD emperyalizminin bölgedeki başlıca müttefiki, yayılmacı ve ırkçı bir devlet olan İsrail ile ise göstermelik bazı çıkarları dışında derin bir işbirliğine gitmiştir.

Sosyalist Türkiye Filistin topraklarındaki işgalin ve acının sonlanması için, bu coğrafyada işçi sınıfının eşitlik, özgürlük ve laiklik mücadelesine desteğini sürdürecektir.

DÜNYANIN KİMYASAL, BİYOLOJİK VE NÜKLEER SİLAHLARDAN ARINDIRILMASI VE SİLAHSIZLANMA İÇİN MÜCADELE EDİLECEK

Sosyalist Türkiye, güvenliği açısından gerektiği kadar silahlanacak. Öte yandan dünya çapında barışın sağlanması için mücadelede öncü rolü oynayacak, genel silahsızlanma için çaba harcayacak ve kimyasal, biyolojik ve nükleer silahların yasaklanması da barış mücadelesinin bir unsuru haline getirecektir.

SOSYALİST TÜRKİYE AB'YE BAĞIMLI OLMAKTAN KURTARILACAK

Türkiye her ne kadar AB'ye girmediyse de Türkiye sermayesinin çıkarlarını AB emperyalizminde araması Türkiye'yi birçok bakımdan AB'ye bağımlı kılmaya yetmiştir. Sosyalist Türkiye öncelikle Gümrük Birliği Anlaşması'nın geçersiz olduğunu ilan edecek. AB ile imzalanan Geri Kabul Anlaşması iptal edilecek, para karşılığı bu anlaşmayı yapanlar tarih önünde mahkûm edilecek. İklim, enerji, çevre ve benzeri konularda da emperyalist ülkelerin çıkarına dayalı anlaşmaların değil, kaynakların adil paylaşımına dayalı anlaşmaların parçası olunacak. Ayrıca AB emperyalizminin yüksek eğitim programı olan Bologna Süreci'nin Türkiye'de üniversiteleri etkilemesine izin verilmeyecek. Emekçi sınıfların iktidarında Türkiye kendi halkının mutluluğu ve refahını gözeterek yaşam standartlarını belirleyecek.

İktidarımızda sadece AB değil, hiçbir emperyalist entegrasyon projesinin içinde yer alınmayacak.

SOSYALİST ÜLKELERLE ENTEGRASYONA GİDİLECEK

Evet, sosyalist Türkiye emperyalist entegrasyon projelerine dahil olmayacak; ancak sosyalist ülkelerle çok yoğun ve karşılıklı bir bütünleşme sürecine girecek. Bunlar günümüzde varlığını sürdüren sosyalist Küba gibi ülkelerin yanı sıra Türkiye'den önce veya sonra sosyalist devrimine kavuşmuş ve dünyayı kaplamaya başlayan yeni sosyalist devletler sürecine dâhil olmuş ülkeler olacak. Topluma ait üretim birimlerini birbirine bağlayan ve ülkeler arasında iş bölümünü mümkün kılan uluslararası bir merkezi planlama giderek yayılan sosyalizm dalgasının başlıca unsuru olarak belirecek. Bu bütünleşme iklim krizi gibi uluslararası sorunları aşabilmenin zorunlu hamlesi olacak.

